

Evžen Trupar: Jsem rád, že mohu bavit lidi

JITKA HRUŠKOVÁ

Opava/ K opavskému divadlu neodmyslitelně patří i nestor opavské operní scény Evžen Trupar. Jako sólista je obsazován do basových rolí, ale použitelný bývá také jako baritonista. Od ledna letošního roku odchází do důchodu, ovšem divadlo ani diváky úplně neopustí.

Kdy vás Múza poprvé políbila?

V patnácti letech. Opera mě dostala při sledování Bohémy, kdy Rudolfa zpíval Jiří Olejníček a dirigoval Jaroslav Foltýn. Ani ve snu mě tehdy nenapadlo, že s oběma později profesně strávím kus estrádního života.

TRUPARŮV KOMTUR v Donu Giovannim bral nadšené diváky za srdce. Foto: archiv Evžena Trupara

Kdo je Evžen Trupar?

Narodil se 25. 8. 1946 v Opavě. Po maturitě na strojní průmyslovce vystudoval strojní fakultu Vysoké školy dopravní a udělal si ještě postgraduály z ekonomiky a pedagogiky. Navštěvoval i Lidovou konzervatoř v Ostravě. První divadelní angažmá získal roce 1981 v Opavě, v letech 1982 až 1985 si odskočil zpívat do ostravského divadla a zase se vrátil zpátky do Slezského divadla, kde působil jako sólista operního souboru až do konce roku 2008. Začátek letošního roku ho sice zastihl už jako důchodce, ale s divadlem bude dál umělecky spolupracovat v externí formě. Bydlí v Opavě, je ženatý a má dva syny z prvního manželství a dva vyženěné z druhého manželství.

Co jste pro to udělal?

Při „civilním“ zaměstnání jsem zpíval v Pěveckém sdružení moravských učitelů a studoval jsem zpěv u barytonisty Janáčkovy opery Františka Kunce. Na pěvecké soutěži v Trnavě jsem se roku 1970 poprvé setkal s Peterem Dvorským, který tam nastaroval svou hvězdnou kariéru. Moc mě potěšilo, když jsem se s ním znovu setkal. Bylo to v roce 2003 na jeho opavském koncertě, který jsem moderoval. Po koncertě jsme si ještě popovídali a zavzpomínali. Bylo to prostě takové moc milé setkání po třiatřiceti letech.

Jak jste přišel do operního ansámblu?

Přes konkurzní vrátka. Tehdejšímu šéfovi opery Petru Škarohlídkovi jsem zazpíval arie Lodovica z Othela a mou první, tenkrát ještě externí roli, byl Osmin z Únosu ze Se-railu. Dostával jsem 120 korun za představení a tato postava přitom patří k největším operním basovým rolím. Potom jsem získal stále angažmá už s platem 2 100 korun.

Někteří umělci se v penězích netopí. Citíte se lépe v operetách nebo v operách?

Jednoznačně v operetách. Nejsem žádný „velký bas“ a v opavském divadle musí pěvec zvládnout všechno. Opereta umožňuje volnější přístup a poskytuje široké spektrum možností. Vyznávám zásadu,

že se lidé stále víc potřebují, a v tom se jako starokomik dokonale vyžívám.

Na kterou roli si rád vzpomenete?

To je těžké. Rodič má také rád všechny své děti, ale některé z nich má přece jen raději, a tak je to i s rolí. Z poslední doby bych mohl jmenovat třeba strýce Williho v Bratránkovi z Batávie a určitě na ni nezapomenu. Před několika dny se byl na představení podívat jeden operetní nadšenec, který obráží divadla v celé republice a má úžasný přehled. Po představení jsme spolu mluvili a on mi řekl, že Bratránka v Opavě viděl i v roce 1990. „Vaši roli tam tenkrát hrál takový starý debil,“ řekl mi. „Tak to jsem byl já,“ přiznal jsem se mu.

Vzpomenete si na chvíli, kdy jste na jevišti něco takřikajíc zmatil?

I to se občas podaří. Hráli jsme Tajemství a z pece se Malina dobýval do pokoje Rózy. Měl jsem zazpívat: „Proč je tak ticho. Zpívej, skřivánku,“ ale nějak jsem se zamyslel a byl jsem zticha. Dirigent mi z orchestřiště nahodil první část textu: „Proč je tak ticho?“ a to mě probralo. Místo očekávaného zpěvu jsem automaticky odpověděl: „Já nevím.“ V tu chvíli jsem odboural kolegy, muzikanty, diváky a myslím, že i Malinu v peci.

Takže okno na jevišti občas míváte.

Rekl bych, že čím dál častěji. Pepík Kobr mi říkával: „Kolego, nebojte se textu,“ a věděl proč. Hodně často ho totiž zapomínal a potom improvizoval. Tím mi připravoval pěkné horké chvílky. Nikdy jsem neměl tušení, jaké překvapení mě během představení s ním čeká, ale byla to výborná škola. Teď v podobném duchu školím mladší kolegy zase já.

Smysl pro humor vám evidentně nechybí.

Takových „dobráků“ nás bylo v divadle víc. Asi před pětadvaceti lety přivezli hoši ze zahraničí nástavec na výfuk, který vydával zvuk vylá-grovaného motoru. S oblibou jsme ho známým a kolegům nasazovali na jejich zaparkované vozy. Dotyčný po nastartování začal pokaždé skoro šílet, zastavil motor a zděšeně vyběhl z vozu. My jsme se přitom královsky bavili. Jednou jsme tak obdařili dirigenta s absolutním sluchem a právě u něj jsme čekali všechno možné. Jenomže nás převezl, protože nastartoval a suverénně odjel. Dodnes nevím, jestli to bral jako fórek, nebo jestli ten hrozivý zvuk skutečně nevnímal.

Na které kolegy rád vzpomínáte?

Asi na všechny, ale každopádně mohu jmenovat dirigenta Oldřicha Bohuňovského. S ním bylo každé představení hotovým dobrodružstvím. Jednou jsem se před ním po nepovedené árii raději schoval na WC. Bohuňa bušil do zamčených dveří svou berli a řval na mě: „Vylez, zbabelce, a já tě zabiju!“ Nevylezl jsem. Kolegovi se zase nepovedl výstup ve Fideliovi a roz-zuřený Bohuňovský mu po představení poručil: „Klekní na zem a odpros Beethovena!“ Kolega ho tehdy poslechl.

Bohuňovský je osobnost, na kterou nejde zapomenout. Jeho výroky by šly tesať do kamene, pokud by byly publikovatelné.

Měl charisma kobry a ke zmrazení přítomných mu stačil třeba jen pohled. Členka divadelního orchestru hrála sólo, které se nediriguje. Svě

ZATÍM POSLEDNÍ divadelní rolí Evžena Trupara je strýc Willi v operetě Bratráněk z Batávie. Foto: archiv Evžena Trupara

chyby omlouvala tím, že se na ni Bohuňovský upřeně dívá, a to ji prý znervózňuje. Když se to dirigent doslechl, schválně se při jejím dalším sólu zarytě koukal do země. Jenomže to ji znervóznilo ještě víc a dělala ještě větší chyby. Když dohrála, Bohuňa vzhlédl, lakonicky utrousil: „Zase to podělala,“ a začal dirigoval.

Od ledna jste důchodcem. Změní to nějak vaše aktivity?

Doufám, že mě žádné objímaní stromů ani krmení ptáčků v parku hned tak nečeká. V divadle budu pokračovat v „hostovačkách“ tak dlouho, jak mi to půjde.

V sezoně dohrávám pět komedií a dál se uvidí. Nepřestanu se věnovat ani konferování, které mě též hodně baví.

Co si přejete do nového roku?

Hlavně být zdravý. Jsem osudu vděčný už za to, že jsem se bez úhony dožil důchodu, což dnes každý tvrdit nemůže. Nesmírně si toho vážím. Z celého srdce si přeji, aby Slezské divadlo dál rozkvétalo, a děkuji všem primátorům, že mu zachovali přízeň.

Celý rozhovor a fotografie najdete na www.opavsky.denik.cz